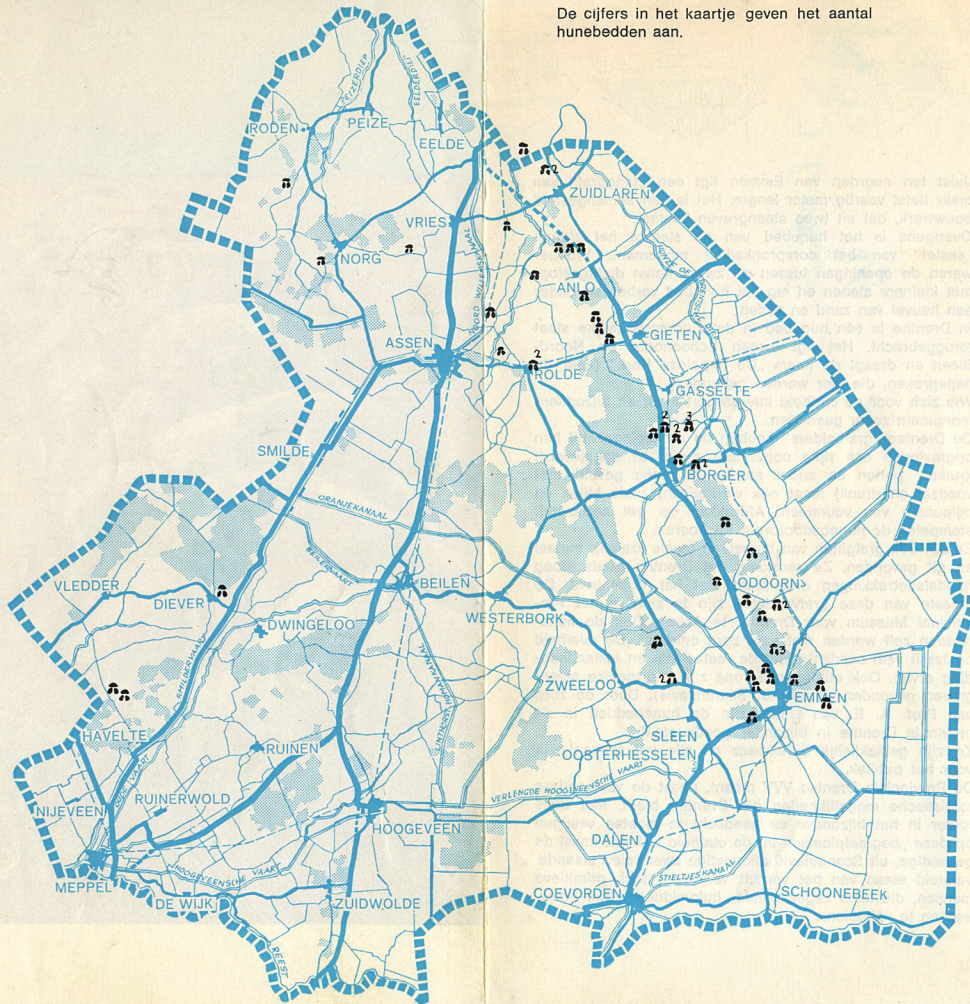
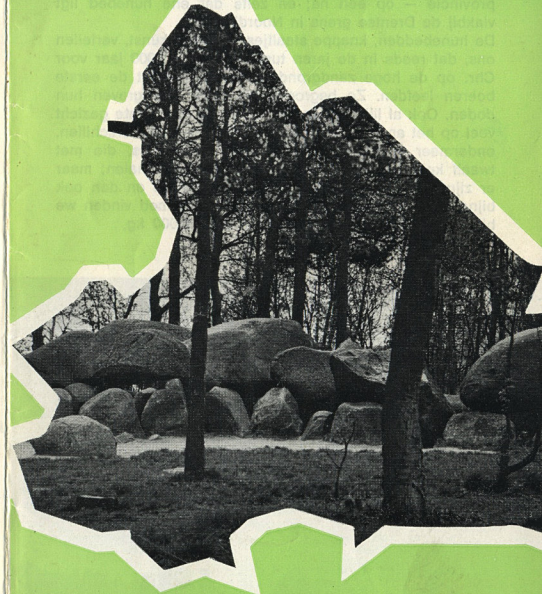

De cijfers in het kaartje geven het aantal hunebedden aan.

hunebedden in Drenthe

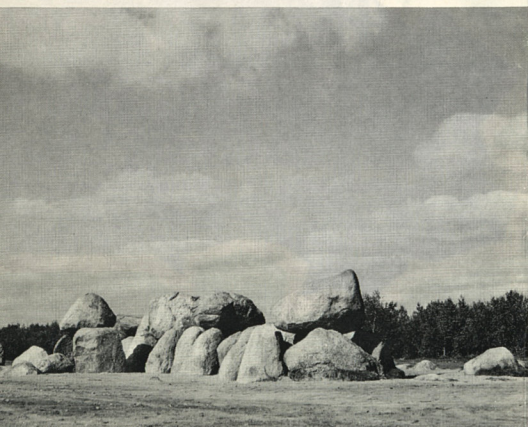

hunebedden in Drenthe

Wie over de bezienswaardigheden van de provincie Drenthe spreekt, denkt al gauw aan de hunebedden. Nu houdt de bekoorlijkheid van het Drentse land gelukkig niet op met zijn hunebedden (evenmin als ze ermee begint). Maar wie toch eenmaal in deze historierijke provincie is, mag natuurlijk niet nalaten even een kijkje te nemen bij een (of meer) van deze indrukwekkende overblijfselen uit een lang vervlogen cultuurtijdperk.

Wie van de preahistorie houdt, kan in Drenthe volop terecht: alle 54 hunebedden van ons land liggen in deze provincie — op één na; en zelfs dat ene hunebed ligt vlakbij de Drentse grens in Noordlaren.

De hunebedden, knappe staaltjes van bouwkunst, vertellen ons, dat reeds in de jaren tussen 3000 en 2000 jaar voor Chr. op de hoge zandgronden van dit gewest de eerste boeren leefden. Ze begroeven in deze steengraven hun doden. Ook al lijkt het ene hunebed op het eerste gezicht veel op het andere, toch bestaan er wezenlijke verschillen, ondermeer in de grootte. Er zijn hunebedjes, die met twaalf keien nog geen lengte van zes meter halen; maar er zijn er ook die veertig zwerfstenen tellen en dan ook bijna 25 meter lang zijn. Het grootste hunebed vinden we bij Borger, met stenen van meer dan 20.000 kg.

Juist ten noorden van Emmen ligt een „langgraf” van maar liefst veertig meter lengte. Het is een samengesteld bouwwerk, dat uit twee steengraven bestaat.

Overigens is het hunebed van nu slechts het stenen „skelet” van het oorspronkelijke monument. Vroeger waren de opeeningen tussen de zware keien dichtgestopt met kleinere stenen en lag het hunebed verborgen onder een heuvel van zand en zoden.

In Drenthe is één hunebed in deze oorspronkelijke staat teruggebracht. Het ligt tussen Schoonoord en Noord-Sleen en draagt de naam „De Papeloze Kerk” (naar de hagepreken, die hier werden gehouden).

Wie zich voor de oudheid interesseert moet dit bijzondere monument zeker gaan zien.

De Drentse „grafkelders” hebben de archeologen bij hun opgravingen een rijke oogst aan grafgiften opgeleverd: kruiken, potten en ander aardewerk (eens gevuld met voedsel en drank) maar ook werktuigen, zoals bijlen en pijlpunten van vuursteen. Afdrukken op het aardewerk stempelen de hunebedbouwers tot boeren.

Er zijn ook grafgiften van barnsteen (zoals kralen), metaal en gijt gevonden. Ze verraden, dat Drenthe reeds vroeg handelsbetrekkingen onderhield met het buitenland. De meeste van deze grafvondsten zijn te zien in het Provinciaal Museum voor Drenthe te Assen. Ook de hunebedden zelf worden met veel zorg omringd. De overheid besteedt veel aandacht aan de restauratie en instandhouding ervan. Ook elders in Europa zijn soortgelijke steengraven gevonden (Duitsland, Scandinavië). Door de zorg van Prof. A. E. van Giffen zijn de hunebedden in de provincie Drenthe in bijzonder goede staat.

Ze zijn gemakkelijk bereikbaar en alle vrij toegankelijk voor het publiek.

De Provinciale Drentse VVV meent, naast de vele andere toeristische mogelijkheden die Drenthe biedt, met deze folder in het bijzonder de aandacht te moeten vestigen op deze „begraafplaatsen uit de oudheid”. U zult naast de geweldige, uit Scandinavië afkomstige zwerfkeien staande, versteld staan van het vernuft van deze toch primitieve mensen, die kans zagen zonder hulpmiddelen hun bouwwerken te voltooien.

